

Arrest

nr. 93 297 van 11 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 3 september 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 augustus 2012 houdende de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 oktober 2012.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit de onderstaande bestreden beslissingen blijkt dat de verzoekende partijen, van Servische nationaliteit, op 3 augustus 2012 een asielaanvraag indienen.

Op 9 augustus 2012 wordt het dossier van de verzoekende partijen aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overgedragen.

Op 14 augustus 2012 worden de verzoekende partijen gehoord bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 20 augustus 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in hoofde van de verzoekende partijen de beslissingen tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De eerste bestreden beslissing, genomen in hoofde van M.V.(...), luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Jagodina (Servië). U beschikt over de Servische nationaliteit. In Servië kenden u en uw broer D. V.(...) (O.V. (...)) problemen met D. A.(...), eveneens een Roma. Jullie ontmoetten hem op een sportterrein in de buurt. Hij beweerde dat jullie schulden hadden bij hem en dwong jullie om voor hem drugs te dealen. Toen u weigerde kregen jullie ruzie en hij stak u neer. Omdat u bang was liet u zich niet medisch verzorgen. U ging in februari 2012 wel naar de politie van Jagodina. U vertelde dat D.(...) u had mishandeld en u dwong om voor hem te werken. De politie gaf u enkel de raad om D.(...) te mijden. U besliste dan om drugs te dealen voor D.(...). U ging niet terug naar de politie, ook niet om te melden dat D.(...) uw paspoort had afgenomen. Uiteindelijk besliste uw grootmoeder dat het veiliger was voor u en uw broer om naar het buitenland te vertrekken. Ze betaalde iemand om jullie illegaal naar België te brengen. Begin augustus 2012 vertrok u uit Servië samen met uw broer D.(...). Op 3 augustus 2012 diende u in België een asielaanvraag in. U beschikt over een identiteitskaart afgeleverd op 22 februari 2010 te Jagodina.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen (bedreigd door een andere Roma die u mishandelde en u dwong om drugs voor hem te verkopen) van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn (CGVS, p. 2 en 3). Deze houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met D.(...) geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer

naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U kon zich immers probleemloos wenden tot de politie van Jagodina die u de raad gaf om D.(...) te mijden. Toen dit niet afdoende bleek wendde u zich niet opnieuw tot de politie. Ook het feit dat D.(...) uw paspoort zou hebben afgenomen klaagde u nergens aan. Evenmin ondernam u enige stappen om uw probleem te melden bij hogere autoriteiten (CGVS, p. 3 en 4). Integendeel, u begon zelf met het plegen van criminele feiten. U dealde namelijk drugs (CGVS, p. 3). Uw uitleg dat u niet opnieuw naar de politie kon gaan omdat D.(...) continu in uw buurt was kan bezwaarlijk als uitleg worden weerhouden voor uw nalaten. Internationale bescherming kan immers slechts worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U voegde hieraan toe dat u meent dat D.(...) misschien banden heeft met de politie of met Serviërs (CGVS, p. 2 en 4). Dit betreft echter een louter persoonlijk vermoeden dat u niet aan de hand van concrete feiten of elementen heeft gestaafd. U baseerde bovenstaande louter op het feit dat u nooit door de politie werd opgepakt of vervolgd hoewel u drugs dealde (CGVS, p. 3 en 4).

Verder blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Uit dezelfde informatie blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De Servische overheid wordt ook bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Indien men evenwel meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag van politieagenten - dat niet zonder meer wordt gedoogd - aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Dit blijkt onder andere uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde identiteitskaart bevestigt enkel uw identiteitsgegevens, welke niet betwist worden

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de asielaanvraag van uw broer D. V.(...) (O.V. (...)) evenmin in overweging werd genomen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen"

De tweede bestreden beslissing, genomen in hoofde van V.D.(...), luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma geboren in Krefeld (Duitsland) en afkomstig uit Jagodina (Servië). U beschikt over de Servische nationaliteit. In Servië kenden u en uw broer M. V.(...) (O.V. (...)) problemen met D. A.(...), eveneens een Roma. Jullie ontmoetten hem op een sportterrein in de buurt. Hij zei dat jullie schulden hadden bij hem en dwong jullie om voor hem drugs te dealen. U werd door hem geslagen. U diende hiervoor een klacht in bij de politie van Jagodina. Zij beloofden dat ze de zaak gingen regelen maar u bleef problemen hebben met D.(...). U ging hiervoor niet opnieuw naar de politie. U begon drugs te verkopen en u pleegde ook diefstallen. U ontvreemde handtassen en gsm's en gebruikte hierbij soms geweld. Slachtoffers dienden klachten tegen u in wegens slagen en verwondingen en u werd van bij u thuis meegenomen door de politie van Jagodina. U diende een verklaring af te leggen en na een uur werd u vrijgelaten. U zei hen dat u de misdrijven pleegde omdat u gedwongen werd door D.(...). U vermeldde echter niet dat D.(...) uw paspoort had afgenomen. U meldde zich tevens eenmaal aan voor een zitting bij de rechtbank maar deze werd uitgesteld. Daarna bood u zich niet meer aan, uw grootmoeder oordeelde immers dat u naar het buitenland moest vluchten voor u nog meer problemen zou krijgen. U stelde dat u bij terugkeer naar Servië gerechtelijk vervolgd zult worden voor de door u gepleegde criminele feiten. Verder voegde u toe dat u problemen vreest met D.(...). U zou hebben horen vertellen dat hij veel geld heeft en boven de wet staat. In augustus 2012 verliet u Servië samen met uw broer en op 3 augustus 2012 diende u in België een asielaanvraag in. U beschikt over een identiteitskaart afgeleverd op 22 februari 2010 te Jagodina.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Er dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen (u pleegde criminele feiten op aanstoken van een andere Roma) van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard zijn (CGVS, p. 3 t/m 5). Deze houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met D.(...) geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde weliswaar dat D.(...) niet

gerechtelijk vervolgd wordt hoewel hij een misdadiger is en u dwong om misdrijven te plegen (CGVS, p. 3 en 4). Dit is echter een blote bewering die u niet aan de hand van concrete feiten of elementen heeft gestaafd. Het feit dat er geen gerechtelijke procedure is tegen D.(...) heeft u slechts van horen zeggen (CGVS, p. 4). U stelde dat hij opgepakt werd wegens drugbezit en dezelfde dag werd vrijgelaten. Toen u zelf werd meegenomen door de politie werd u echter ook reeds na een uur in vrijheid gesteld (CGVS, p. 4). U kon trouwens tot tweemaal toe melding maken van uw problemen met D.(...) bij de politie (CGVS, p. 3 en 4). Hierbij gaf u de politie niet alle informatie, zo vermeldde u niet dat D.(...) uw paspoort had afgenomen (CGVS, p. 5).

Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Uit dezelfde informatie blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De Servische overheid wordt ook bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Indien men evenwel meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag van politieagenten - dat niet zonder meer wordt gedoogd - aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Dit blijkt onder andere uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Daarnaast verklaarde u dat u in geval van terugkeer naar Servië gerechtelijk vervolgd zult worden. Gezien u in Servië criminele feiten pleegde (verkoop van drugs, diefstal met geweldpleging) kan deze vervolging dan ook niet gelijkgesteld worden met een vervolging in de zin van de Geneefse Conventie (CGVS, p. 3 t/m 5). Het is immers dat taak van de autoriteiten om de orde te handhaven en misdrijven te bestraffen, hetgeen ook blijkt uit bovenstaande. Uit uw verklaringen blijkt bovendien nergens dat de aanklachten tegen u niet correct/volgens de wettelijke regels zouden behandeld worden.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde identiteitskaart bevestigt enkel uw identiteitsgegevens, welke niet betwist worden.

Tot slot dienst opgemerkt te worden dat de asielaanvraag van uw broer M. V.(...) (O.V. (...)) evenmin in overweging werd genomen.

C. Conclusie

Steuend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen *in fine* van hun verzoekschrift vragen om hun beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en, dienvolgens, de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te hervormen, minstens te vernietigen.

Er dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partijen *in fine* van hun verzoekschrift de Raad vragen uitspraak te doen zoals hij dit kan doen op beroepen ingesteld tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet. Daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, staat hiertegen enkel een annulatieberoep open en treedt de Raad in voorliggend geschil echter op als annulatierechter overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat hij enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Derhalve kunnen de verzoekende partijen er te dezen niet om verzoeken de bestreden beslissingen te hervormen. De Raad is niet bevoegd om het door de verzoekende partijen gevorderde toe te kennen.

Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

3.2 Er dient op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt met betrekking tot het door de verzoekende partijen ontwikkelde middel als grond tot verwerping van het beroep het volgende gesteld:

“In huidige procedure treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/2, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als annulatierechter op. De Raad kan enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen. De bestreden beslissing kan niet hervormd.

De verzoekende partij kan niet dienstig de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 aanvoeren, daar de bestreden beslissing op grond van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet werd genomen. Voor het overige beperkt de verzoekende partij zich tot algemeenheden zonder evenwel op voldoende en duidelijke wijze een omschrijving te geven van de wijze waarop de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden werd.”

3.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 19 oktober 2012 dienen de verzoekende partijen een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vragen gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen gehoord te worden, meer bepaald hernemen de verzoekende partijen hun inleidend verzoekschrift. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk (opnieuw) aangevoerde redenen in het verzoek tot horen echter geen rekening gehouden worden.

Ter terechtzitting van 20 november 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd worden te reageren op de in de beschikking van 15 oktober 2012 opgenomen grond, stellen de verzoekende partijen dat hun zaak in gewone procedure dient behandeld te worden. Zij volharden in de versie die zij gebracht hebben op

het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en stellen dat hun leven in gevaar is.

De verwerende partij geeft aan zich aan te sluiten bij de inhoud van de beschikking van 15 oktober 2012.

3.4 Vooreerst wordt erop geduid dat de bestreden beslissingen zijn genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië*
- Bosnië-Herzegovina*
- India*
- Kosovo*
- FYROM*
- Montenegro*
- Servië”*

Er dient vastgesteld dat Servië een land is dat voorkomt op de lijst met veilige landen. Dit gegeven wordt door geen van beide partijen betwist.

3.5 Waar de verzoekende partijen ter terechtzitting van 20 november 2012 stellen te volharden in de versie van hun asielaanvraag die zij hebben gebracht voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en voorhouden dat hun leven in gevaar is, dient opgemerkt dat zij hierbij in het geheel voorbijgaan aan, noch ingaan op, voormelde in de beschikking van 15 oktober 2012 aangevoerde gronden betreffende het aangevoerde middel ter gelegenheid van het door hun ingestelde beroep. Zodoende dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwisten, dan wel weerleggen. Het loutere betoog van de verzoekende partijen te volharden in de versie van hun asielaanvraag die zij hebben gebracht voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en het voorhouden dat hun leven in gevaar is, kan aldus bezwaarlijk afbreuk doen aan voormelde in de beschikking aangevoerde gronden, te meer daar dient te worden benadrukt dat de Raad in het kader van huidige procedure slechts optreedt als annulatierechter en in die hoedanigheid enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 94). In de mate waarin de verzoekende partijen de Raad erom verzoeken *“de versie van haar asielaanvraag die zij heeft gebracht voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen”* en het gevaar voor hun leven opnieuw te beoordelen, laat de Raad gelden dat hij in deze niet bevoegd is zich in de plaats te stellen van de overheid en de asielaanvraag van de verzoekende partijen opnieuw ten gronde te beoordelen. Daarnaast kan de Raad wat betreft dit betoog van de verzoekende partijen ter terechtzitting slechts vaststellen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hierover heeft geoordeeld en dat de verzoekende partijen bij dit betoog niet aantonen dat dit oordeel kennelijk onredelijk of feitelijk onjuist is. Het louter herhalen van asielmotieven is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan de verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar de verzoekende partijen bij het volharden in de versie van hun asielaanvraag die zij hebben gebracht voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, in gebreke blijven. Het blote betoog van de verzoekende partijen dat hun leven in gevaar is, zonder hierbij concrete, op hun persoonlijke situatie betrokken feiten aan te brengen ter staving van hun betoog, doet derhalve geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissingen en de aldaar verstrekte informatie betreffende het politiewezen in Servië en het bij machte zijn van de in Servië opererende autoriteiten om in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden. Daarenboven wordt onderstreept dat artikel 48/4 van de vreemdelingenwet de voorwaarden omschrijft waaraan een vreemdeling moet voldoen opdat hij zou worden erkend als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Aangezien de bestreden beslissingen een weigering betreffen tot in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, kunnen de verzoekende partijen niet met goed gevolg rechtstreeks verwijzen naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissingen wordt immers geen standpunt ingenomen over de al dan niet toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, doch wordt slechts vastgesteld dat de asielaanvraag van de verzoekende partijen niet in overweging wordt genomen.

Er worden aldus geen elementen bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen over hetgeen werd gesteld in de beschikking van 15 oktober 2012, zoals weergegeven *sub* punt 3.2 van dit arrest. Met verwijzing naar de in voornoemde beschikking opgenomen gronden aangaande het enig middel van de verzoekende partijen kan worden vastgesteld dat een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, niet kan worden aangenomen.

Het enig middel is in alle onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET